

Un assalt que trenca dues ratxes

El Llagostera, que no havia puntuat a domicili, va derrotar el Barça B, que encadenava tres victòries

Els blaugrana, sorpresos a l'inici, van buscar l'empat fins al final, però no van estar còmodes ni van trobar la fórmula

Els jugadors del Llagostera celebren l'únic gol del partit ahir al Miniestadi Foto: QUIM PUIG.

El Llagostera en va fer prou amb molta solidesa i seriositat i un únic gol, de Patric en pròpia porteria, per batre el Barça B al Miniestadi i obtenir així la seva primera victòria a domicili de la temporada, que trenca també una ratxa immaculada de tres victòries del filial blaugrana. El duel va ser molt igualat, amb poques ocasions per a cada banda i sense brillantor, i en aquestes circumstàncies va ser el conjunt de Santi Castillejo el que es va trobar més còmode, anul·lant les armes dels blaugrana, que mai van trobar el seu millor joc tot i no parar d'intentar-ho, especialment en el tram final del partit. Amb aquest triomf, el Llagostera, que va fer el millor partit del curs, continua respirant i s'allunya més del descens, amb el qual els d'Eusebio, tot i la derrota, encara mantenen un bon marge de punts, ja que, de fet, continuen dalt.

Amb un onze idèntic al de l'anterior jornada en els dos equips, el Llagostera va ser el que va sortir amb les idees més clares. Línies molt juntes, possessions curtes, joc en llarg i, sobretot, més intensitat en les accions dividides i segones jugades. Aquest major convenciment dels de Castillejo va incomodar molt el Barça B, sense arribada ni tampoc capacitat per superar la pressió rival, fins al punt que Samper es va haver d'incrustar entre els centrals per treure la pilota jugada des del darrere. Adama, que sovint és qui genera més perill, estava molt aïllat i només intervenia amb comptagotes, cosa que va restar molta presència a l'àrea visitant. Al Llagostera se'l veia més còmode i, quan trepitjava camp rival, no ho feia de manera només testimonial. En la primera que va tenir, en un córner servit en curt, Juanma, de cap, va rematar al travessar la centrada d'Óscar Rico. I en la segona, passat el minut 20, ja es va avançar. Mal refús de Patric en un contraatac, mala sortida d'Ortolà per frenar l'avanç d'Eloy Gila, que, un cop a l'àrea i sense porter, i quan va passar la pilota a un company, va veure com Patric la introduïa a la seva porteria. Cúmulo de despropòsits per part blaugrana que resumia bé part del que havia passat fins llavors. Amb el resultat en contra, ara sí, els d'Eusebio es van despertar i van insistir buscant el gol de l'empat. Dongou, amb un parell de rematades de cap altes, i Grimaldo, amb un xut llunyà que no va poder blocar René, ho van provar sense èxit. Patia el Llagostera, o més ben dit sabia patir tot i agrair el descans, ja que també hi va dir la seva amb diversos contraatacs que van posar a prova la velocitat de la rereguarda blaugrana i l'eficàcia de Samper, que no es va arronsar en la recuperació tot i tenir una groga.

El filial blaugrana havia caigut de manera clara a la trampa del Llagostera gairebé tot el primer temps. i va intentar sortir-ne a còpia de paciència i més control. Va tornar a tenir la pilota, però els de Castillejo, amb poc, tornaven a crear molt de perill. De fet, haurien pogut marcar el segon gol si Óscar Rico, que es va plantar sol a l'àrea davant Ortolà, no hagués xutat al ninot després d'una excel·lent deixada d'Eloy Gila, tot un malson per a la defensa local i en especial per a Patric. Per lesió un altre cop, Eusebio va haver de rellevar Joan Román molt aviat, donant entrada a Juan Cámara; i, veient que la cosa no millorava, sinó més aviat al contrari, no va trigar a fer entrar Halilovic i endarrerir Grimaldo al lateral. Gairebé mitja hora per jugar-se i moment crucial per al croat,

que va originar la primera acció de perill del filial en el segon temps, amb una bona passada per a Dongou i un xut sec del camerunès refusat a córner per René. Passaven els minuts i el rumb del partit gairebé no variava –tampoc el desconcertant arbitratge del tinerfeny Trujillo Suárez–, augmentant així les esperances del Llagostera de sumar el segon triomf de la temporada i el primer a fora. Però el Barça B no havia dit l'última paraula. René va evitar l'empat en un xut ajustat al pal de Halilovic després d'una gran acció d'Adama i l'àrbitre tampoc va voler veure unes mans de Rivas dins l'àrea protestades per tota la banqueta del conjunt blaugrana, que ho va intentar fins al final però no va poder evitar la segona derrota del curs, el triomf d'un Llagostera molt més eficaç i que es va acabar defensant com un gat panxa amunt, però que va resistir.

LLAGOSTERA: René; Enric Pi, Ruymán, Alcalá, Masó; Jordi López, Diego Rivas; Oscar Rico (Querol, 71'), Eloy Gila, Tarradellas (Robert Simon, 82'); Juanjo (Tito, 77').

BARÇA B: Ortolà; Patric, Ié, Diagne, Lucas (Halilovic, 62'); Samper, Bicho (Gumbau, 77'), Grimaldo; Adama, Dongou i Joan Román (Cámara, 53').

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nei9/article/8-esports/52-futbol-catala/778951-un-assalt-que-trenca-dues-ratxes.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui